

Kérői rendre akadnak télen-nyáron, de soha nem szerepelt más csapatban

Sorin, a kiskunhalasi gólzsák

LABDARÚGÁS A kiskunhalasiak nagy kedvence Amariutei Sorin – a helybeli népszerűségét jól jelzi, hogy a vezetéknevét Kiskunhalason jóformán már el is felejtették –, az ellenfelek öröme viszont egyáltalán nem osztatlan, amikor a kezdőcsapattal Sorin is kifut a pályára. A román gólzsákkal beszélgettünk, aki egyébként hibátlanul beszél magyarul.

Vincze Miklós
miklos.vincze@mediaworks.hu

– Hogyan és mikor kerültél Magyarországra, illetve miért? Akik nem ismerik a halasi viszonyokat, azt gondolják, hogy személyedben idegenlégióst igazolt a Kiskunhalas.

– Pedig nem légiósnak érkeztem, soha nem is voltam az, vagyis román létemre tősgyökeres halasi labdarúgó vagyok. Édesanyám a 2000-es évek elején jött át Romániából Magyarországra, Kiskunhalasra, ugyanis itt talált megfelelő munkahelyet, én pedig tízévesen követtem. Édesanyám itt beíratott iskolába, ott elég hamar megszoktam, és végül anélkül, hogy az elmúlt tizenöt év során különösebben tervezgettem volna a jövőmet, itt ragadtam Magyarországon, azon belül is Kiskunhalason.

– Tízévesen magyar tudás nélkül kerültél iskolába?

– Igen, eleinte nem volt könnyű, hiszen nem erdélyi vagyok, tehát a megérkezésemkor egy mukkot sem beszéltem magyarul. De nyár elején jöttem át Romániából, az iskolakezdés előtt alaposan nekifeküdtem a nyelvtanulásnak, és szerencsére hamar rám ragadt. Olyannyira, hogy magyarul érettségiztem.

– Milyen csapatokban játszottál eddig?

– Mindig csakis Kiskunhalason. Sokan csodálkoznak is ezen, hiszen ez ma már meglehetősen ritkaság.

– És hogy érzed magad Kiskunhalason? A munkahelyed is odaköt?

– Szeretek itt, a városban. Kisváros ez, tehát kis túlzással mindenki ismer mindenkiket, így szerencsére engem is. Nem is szívesen mennék el innen, pedig rendszeresen vannak kérőim, télen is, nyáron is rendre hívnak, nagypályára is, futsalra is. Nem zárkózom én el az elől, hogy másutt is kipróbáljam magam, de miután alaposan mérlegettem a helyzetet, mindig úgy alakul, hogy a végén mindig itt ragadok. Természetesen itt van a munkahelyem is, fuvarozó vagyok. Tehát nemcsak

Amariutei Sorin jó barátságban van a labdával

Fotó: P. Á.

idegenlégiós vagyok, de profi futballista sem. Ezzel nem vagyok egyedül, a megye egyben mindenki dolgozik. A labdarúgás a szenvedélyünk, elsősorban azért csináljuk.

– Milyen a csapat, milyen a társaság?

– Nagyon jó a társaság, van egy évek során kialakult mag, és a barátaimnak is mondhatom a csapattársaimat. Ami a focit illeti, meggyőződésem, hogy több van bennünk, mint amit a táblán jelenleg elfoglalt helyezésünk mutat. Sajnos évek óta

Amariutei Sorin névjegye

Nemzetiség: román

Életkor: 25

Magasság: 190 cm

Testsúly: 84 kg

Eddigi csapatai: Kiskunhalas

Mezszám: 7

Pozst: csatár

rendre meglehetősen rosszul rajtolunk a bajnokságban, ennek az okát természetesen nem tudom, illetve nem tudjuk, hiszen ha tudnánk, azonnal tennénk ellene. Csak azt tudom mondani, hogy előrébb kellene tartanunk, hiszen a nyáron igazoltunk is, ráadásul remek játékosokat.

– Két évig szerepeltél a kelebiai futsalcsapatban is. Idén is focizol valahol teremben?

– Hivatalosan nem. Sajnos csak két évig volt meg a kelebiai futsalcsapat, nagyon szerettem ott játszani, kár, hogy már nincs meg, mert hiányzik.

– Mintha beindult volna a KFC szekere. Egyetértesz?

– Igen, az idén is már megint megvolt az a fránya rossz rajtunk, most viszont összekaptuk magunkat. Előbb Kecskeméten sikerült egy bravúros győzelmet aratnunk, a szom-

szédvári rangadót is sikerült megnyernünk, aminek azért is örülök, mert az minden évben egy rettentően kiélezett mérkőzés, így tehát arra külön is készültünk. Most már jó lenne megmaradni ezen az úton.

– Milyen egy jellegzetes Sorin-gól?

– Hűha, erre nagyon nehéz válaszolni, én ugyanis mindent szeretek csinálni, amit egy csatárnak csinálnia kell. A legerősebb oldalam talán – gyorsaságomnak is köszönhetően – a kontratámadás vezetése, de egyáltalán nem jövök zavarba akkor sem, ha fejelnem kell, nem idegenek tőlem az úgynevezett szemfüles gólok, és aki ismer, az tudja, hogy szeretek löni is.

– Milyen helyezéssel lennél elégedett a jövő nyáron?

– A játékoskeretet tekintve szerintem a vezetőség is elvárja, és szerintem is reális cél, hogy az első öt közé odaérjünk. Ha viszont a titkos reményeimről is beszámolhatok, akkor azt mondom, hogyha minden összejön, és tényleg beindul a csapat, akkor akár a dobogóra is odaérhetünk a végelszámolásnál. Ez az, amit én nagyon szeretnék.

Látogasson el hírportálunkra!

BAON.hu